

1. { Az Úr se - gí - ti har - com, Ki le - het
Ha hoz - zá száll fo - há - szom, Ke - rül a

el - le - nem?
rossz en - gem. Ha Jé - zus hí ba - rá - tom,

És sze - re - te - te véd, Míg hí - ven

be - ne bí - zom, Nem árt az el - len - ség." M.R.

2. Már tudom s hittel vallom, / És nem kételkedem, / Ha Isten útját járom, / Ő jó Atyám nekem. / A bajban, vészben érzem, / Hogy oldalamba áll, / És semmi nem árt nekem, / S a béke napja vár.

3. Én amire építetek, / Az a megmentő vér, / Mit Jézus ontott értem / Sok súlyos bűnömért. / Bár bennem s életemben / Most nincsen semmi jó, / De így is elég nekem, / Mit ad a Megváltó.

4. Az Isten Lelke szól ma / Örvedetes szókat, / Ki mindeneknek adja / A vigaszt, nyugalmat. / Azt mondja: áll már készen / Az örök, szent Sion: / Mit nem láthatott még szem, / Az vár ott egykoron!

5. A menny az örökségem, / Mit Istentől kapok: / S ez marad osztályrészem, / Ha én meg is halok. / És hullhat itt a könnyem, / Míg járom utamat, / De megtart reménységben / E boldog szent tudat.

6. Ha romba dől is minden, / Te állsz mint sziklavár; / S te szállást vettél bennem, / Sosem ér lelki kár! / Sem szomjúság, sem éhség, / Sem tűz, sem fergeteg / Nem választ már el többé / Az Úrtól engemet!

7. Sem fájdalom, sem szégyen, / Sem kín, sem szenvedés, / S most akármi is érjen, / Nincs semmi oly nehéz, / Mi elvonhatna tőled, / Hűséges kebledről, / Mi elszakíthat végleg / Te szent szerelmedtől.

8. A szívem tehát örvend, / És nem szomorú már, / Hisz örömszoltárt zenghet, / S csak napsugárban jár; / Ki napja életemnek, / Az Úr már bennem él. / S a menny lesz örökségem, / Mit Jézus megígért.